

Naša župnija

Župnija sv. Marjete, Golo in Župnija sv. Martina, Ig

LETO XXIX • JUNIJ 2019

ŠTEVILKA 5

ZAKLJUČEK VEROUČNEGA LETA

Edini pogoj, da nekdo lahko prejme zakrament svetega krsta je, da veruje v Jezusa Kristusa. V veliki večini primerov krščujemo male otroke, ki pa še ne morejo razumeti in izpovedati vsebine vere. Otrokom zaradi te nezmožnosti vseeno ne

odreka mo krsta, saj je ta prvi in najnужnejši zakrament. Kajti zakrament krsta je nam edina poznana, najbolj gotova pot, ki človeku odpre pot k večnemu življenju. Odrekanje krsta zaradi otrokove osebne nezmožnosti verovanja bi pomenilo odreči mu vse

milosti, ki jih človek dobi s krstom. Zato Cerkev pravi, da je vera staršev dovolj, da lahko otrok prejme sveti krst. Seveda pa morajo starši tudi obljubiti, da bodo otroka vzgajali v skladu z vero, da ga bodo na njemu primeren način tudi podučili o vsebini krščanske vere. Verouk kot ga imamo po župnijah pa je kot dodatna pomoč staršem pri njihovi zahtevni nalogi posredovanja vere na mlajše rodove. Vsaj tako naj bi bilo.

Cilj vsega truda je, da bi kristjan po štirinajstih, petnajstih letih oblikovanja v veri, že dosegel potrebno znanje ali vedenje o razlogih in vsebini krščanskega verovanja, da bi se mogel z zakramentom svete birme že sam svobodno, zavestno, premišljeno, prostovoljno odločiti za življenje s Kristusom. Če se ta temeljna odločitev za Kristusa kljub vsemu ne zgodi, ostane vse znanje in vedenje o veri samo na površju in je zato pravzaprav še vedno neznanje, ker mu manjka nekaj bistvenega. Vera tako ostane zgolj skupek nekih pravil, zahtev in prepovedi, ki se nam sicer

morda zdijo dobre, razumne, vendar prezahtevne, da bi mogli po njih živeti. Samo takrat in izključno takrat, ko kristjan sprejme Jezusa Kristusa, od mrtvih vstalega, živega za svojega osebnega vodnika, ko mu zavestno in svobodno prepusti svoje življenje, takrat se mu zgodi spoznanje: Kristus je res živ, je tu, je vsak trenutek z mano, me ljubi... In takrat pravzaprav šele lahko začnemo živeti kot kristjani. Ker postanemo željni živeti s Kristusom in se zato radi poslužujemo vsega, kar nas bliža z njim. To pa je lahko molitev, dobra dela, zakramenti, oznanjevanje, zadoščevanje, pokora...

Ko zaključujemo to veroučno leto, želim vsakemu od veroučencev in tudi sebi, da bi se odločili in se tudi vsak dan znova odločali za Jezusa Kristusa, da bi ga v življenju postavili na prvo mesto. To je tudi edino mesto, ki mu upravičeno pripada. Kot pravi tudi pregovor, če je Bog na prvem mestu, je vse drugo na pravem mestu.

kaplan Simon

OSEBA TA MESEC – TONČKA JERAJ

Tončka živi na Igu od poroke. Z možem sta tu kupila parcelo in si ustvarila dom. Je mama trem otrokom. Ima štiri vnuke. Upokojenka, ki jo skoraj vsi poznamo, saj je dejavna na več področjih.

Pri cerkvenem pevskem zboru poje od leta 1986. Že doma je kot dekle rada pela in sodelovala v zboru. Po poroki, ko so bili otroci majhni, ni bilo toliko časa za druge stvari. Povedala mi je, da sta z možem šele po 7

letih našla čas, da sta šla po dolgem času zopet v kino. Otroci so bili večji in tako je našla čas za sebe in svoje veselje. K petju na Igu jo je pregovorila pokojna pevka, soseda Štefka.

Poje še v upokojenskem pevskem zboru. V njem je začela peti že pred upokojitvijo. Prijateljica, ki je takrat zbor vodila, je potrebovala soprane. Tako se je priključila gospa Tončka.

Petje ji je v veselje. Ravno tako rada moli. Z molitvijo prosi za božjo pomoč, se zahvaljuje za vse dobro, tako namensko moli tudi za družino in domovino. V stiski si z molitvijo poišče uteho. V molitveni skupini, katere članica je, molijo za duhovne poklice. Mogoče je tudi njihova molitev pomagala, da smo imeli pred časom novo mašo. Priporoča se svojemu patronu Antonu Puščavniku. Mlade v molitvi priporoča don Bosku, Slomšku, Grozdetu in škofu Vovku. Sodeluje pri Svetopisemski skupini in Živem rožnem vencu.

Že od leta 1995 sodeluje pri župnijskem glasilu Naša župnija.

Takrat je bila birmanska animatorka in članica ŽPS, kjer so si razdelili delo in ona je dobila nalogo, da sodeluje pri župnijskem glasilu.

Vprašala sem jo, zakaj je tako aktivna? »Ker ne znam reči ne, človek mora nekaj početi,« mi je odgovori-

la. Meni se zdi zelo aktivna, prijazna, zadovoljna in srečna. To izraža že na zunaj.

Pripomnila sem, da ima toliko aktivnosti, kot da bi hodila v službo. Saj

neprestano nekam teče in ureja stvari. Pa se je samo nasmehnila.

Seveda poskrbi tudi za rekreacijo. Od samega začetka hodi k odbojki, več kot 20 let. Vsako jutro gre na telovadbo Šole zdravja. Ob ponedeljskih gredo tedensko z upokojenci na pohod.

Njena velika strast je pohodništvo. Že od malega veliko hodi. Do šole je imela 4 km dolgo pot. Pravi: »Hoja ti pride v kri, če veliko hodiš.« Z daljšimi pohodi je začela, ko so se začeli pohodi po mejah občine Ig. Prvo leto je šlo na ta pohod 10 fantov in Tončka. Do sedaj je manjkala le enkrat. Pre-

hodila je slovensko Jakobovo pot, E6, E7. Vsako leto gre na Jurčičev pohod. Peš je že šla z Iga do Kopra. Sedaj se pripravlja, da gre še z drugimi pohodniki za 16 dni na Camino, del Jakobove poti po Španiji.

Vprašala sem jo tudi, kaj misli ali so danes ljudje verni. »So, vendar te vere ne pokažejo toliko navzven, vera je prisotna,« mi je odgovorila. Sama je versko vzgojo prinesla od doma in tako je tudi v njeni družini, to vero prenaša na svoje otroke.

Gospa Tončka, obilo energije in zdravja za vse vaše aktivnosti!

mjg

IGNACIJ KNOBLEHAR

Kdo je junak letošnjih šmarnic ?

To je človek, o katerem do zdaj še nismo veliko slišali.

Pa bi si zaslužil, da bi ga cenili in poznali. Bil je misijonar, človek z mnogimi talenti, velik Slovenec in pomemben raziskovalec afriškega sveta sredi 19. stoletja, dr. Ignacij Knoblehar. Njegov portret, ki ga je naslikal slovenski slikar Matej Langus leta

1850/51, ga prikazuje s turbanom na glavi in dolgo brado. Portret je na-

stal ob njegovem obisku v domovini.

Prišel je namreč poročat o svojem misijonskem delu in začel zbirati denarno pomoč za nadaljnje delovanje misijona. Letos obhajamo dvestoto obletnico njegovega rojstva.

Rodil se je v Škocjanu na Dolenjskem. Njegov oče je bil mesar in gostilničar. Že kot otrok se je mali Ignac (Nacek) razlikoval od drugih otrok.

Rad je opazoval in raziskoval rastline in živali. Rad pa je tudi molil in častil

Boga in se priporočal sveti Materi Božji s Stopnega v bližini njegovega domačega kraja. Po končani srednji šoli pri frančiškanih v Novem mestu se je vpisal v ljubljansko bogoslovje. Ob Baragovem obisku v domovini se je navdušil za misijonsko delo. Nanj pa je vplival tudi takratni župnik Janez Zalokar, ki mu je posojal knjige in ga učil francoščine. Za tuje jezike je bil Knoblehar neverjetno nadarjen in se jih je hitro in brez težav naučil. Govoril je številne jezike, tudi tiste, ki so jih govorili prebivalci afriške celine, različna črnska plemena.

Že kot bogoslovec bi rad nadaljeval študij v Rimu in se tako

dobro pripravil za svoje misijonsko poslanstvo. Želel si je oditi v Indijo. V večno mesto je prispel brez priporočil in zato ga Kongregacija za širjenje vere na začetku ni sprejela. Izprosil si je dovoljenje, da sme obiskovati pouk tujih jezikov in bogoslovna predavanja na jezuitskem zavodu. Poleg tega je hodil k predavanjem iz zdravilstva in rastlinstva. Denarja mu je hitro zmanjkalo. Obrnil se je na škofa Wolfa in ga prosil za pomoč, da bi si lahko kupil knjige in merilne naprave, potrebne za pouk zvezdoznanstva. Ta mu je sicer poslal manjšo vsoto denarja in mu očital, zakaj je tako nepremišljeno odšel

v Rim in da gotovo ne zna ravnati z denarjem. Več tednov je živel samo ob kruhu in vodi.

Kljub tem težavam je dosegel svoj cilj. Končno so ga sprejeli na redni študij in v Rimu je bil leta 1854 posvečen v duhovnika. Kasneje je dosegel tudi doktorski naslov. Vendar ga predstojniki niso poslali v Indijo, ampak v Sudan. Področje med obema Niloma, Belim Nilom in Modrim Nilom je ogromno, veliko kot poldruga Evropa in je bilo v tistem času malo raziskano. Pred odhodom v Sudan je bil nekaj časa v Siriji, se učil arabščine, potem v Libanonu in mesec dni v

Palestini, sveti deželi. Julija leta 1847 je skupaj s tremi drugimi misijonarji odpotoval z ladjo po Belem Nilu in po sedmih mesecih so prispeli v Kartum, glavno mesto dežele. Pater Ryllo, njihov predstojnik je kmalu zbolel in umrl. Vodstvo je prepustil Konbleharju. Vse breme ustanavljanja misijona je bilo zdaj na ramenih mladega in neizkušenega Knobleharja. Z veliko zavzetostjo je začel z delom gradnje kapele in z obnovo kupljene zgradbe, namenjene za misijon. Svoje prve učence je pridobil tako, da je odkupil nekaj malih sužnjev, saj je bilo takrat suženjstvo v Afriki še zelo razširjeno.

Knobleharja so domačini kmalu cenili in ga imenovali ABUNA (oče) SOLIMAN (modri človek). Sam pa se je posvečal tudi zapisovanju o vsem, kar je videl in doživel, pa tudi različnim geografskim meritvam. Vse to je pošiljal v domovino, takratno Avstro-Ogrsko. Tudi slovenski (kranjski) časopisi so objavljali njegova poročila. To sta bila časopisa Kmetijske novice in Zgodnja danica. V domovino je pošiljal tudi predmete afriške kulture. Še danes Slovenski etnografski muzej v Ljubljani hrani 230 takih predmetov, mnogi drugi pa se nahajajo na Dunaju.

V Sudanu so bile ustanovljene tri misijonske postojanke: Kartum, Gondokora in Sveti križ. Po Knobleharjevem vzgledu so prihajali v Sudan tudi drugi duhovniki in nekateri obrtniki, ki so jih tam potrebovali. Zaradi drugačne klime so se težko privajali na nove razmere. Najprej so prihajali iz Slovenije, potem iz Tirolske in nato še iz Italije. Nekateri so se v obupu vrnili domov, drugi so vztrajali, zboleli in umrli. Domačinom je bilo težko oznanjevati evangelij. Ti so sicer od misijonarjev radi sprejemali darove in njihovo pomoč: hrano ob lakoti, zdravila v bolezni, nasvete pri kmetovanju, vodnjake, ki so jih izkopal, in so jim omogočali boljše življenje. Krstiti pa so se dali le redki.

Misijonarji so prišli na misel, da bi

poslali Afričane v Evropo in jih tam šolali. Tako bi ti po vrnitvi domov lahko prevzeli širjenje krščanske vere. Eden od črnih dečkov je prišel v Ljubljano, krstil ga je Slomšek, birmo pa mu je podelil škof Wolf. Tudi ta poskus je propadel. Niso prenašali mraza in megle in se niso mogli prilagoditi drugačnim navadam.

Vrnimo se k obisku dr. Ignacija Knobleharja v domovino (Avstro-Ogrsko). Obiskal je samega cesarja Franca Jožefa I, ob vrnitvi pa celo papeža Pija IX. Zbral je veliko denarja, tako da je lahko kupil lastno ladjo, s katero so se potem misijonarji lahko vozili po Nilu. Kadar zaradi vremenskih razmer vožnja s to ladjo, imenovano Jutranja zvezda, ni bila mogoča, so morali tovor preložiti na kamele in nadaljevati pot po puščavi. Takrat še ni bilo Sueškega prekopa. Omenimo pa, da so prav Knobleharjeve meritve pomagale načrtovalcu gradnje tega prekopa Lessepsu, ker so bile zelo točne.

Zanimanje za slovenskega misijonarja in njegovo delo v daljni Afriki pa se je sčasoma zmanjšalo kot tudi denarni darovi. Zato se je Knoblehar odločil, da se spet odpravi v domovino prosit pomoči. Bil pa je že izmučen in bolehen. Njegovo zdravje se je na poti poslabšalo. Peljal se je preko Kaira, Aleksandrije do Neaplja. Tam je za njegov prihod izvedel avstrijski

poslanik in poslal k njemu zdravnika. Bolnega so potem namestili v avguštinskem samostanu in tam se je 13. aprila 1859 končalo njegovo življenje. Doživel je osemtrideset let, devet mesecev in sedem dni. (malo manj kot devettrideset let). Pokopali so ga v avguštinski grobnici. Vest o njegovi smrti je kmalu dosegla Dunaj in Ljubljano in tudi Škocjan. Za njim je žalovalo mnogo ljudi iz Evrope, Afrike in Amerike.

Tako je umrl veliki Slovenec, mi-

sionar in znanstvenik. Leto poprej (1857) je bil imenovan za častnega člana Zemljepisnega društva na Dunaju kot prvi in edini Slovenec.

Leta 1938 se je začel postopek, da bi tega zvestega božjega služabnika priznali za blaženega, pa je ta postopek zaradi vojne in povojnih razmer zastal. Zdaj se postopek nadaljuje.

Mira Gantar

FLORJANOVA MAŠA

Sveti Florjan, zavetnik gasilcev goduje 4. maja. V nedeljo 5.5.2019 smo se gasilci udeležili Florjanove

maše. Pred sveto mašo smo se zbrali na šolskem igrišču na Igu, kjer je g. župnik Janez blagoslovil vozila vseh

gasilskih društev v občini Ig. Nato smo v sprevodu odšli v cerkev. Sveta maša je bila darovana za vse pokojne gasilce iz Iške Loke. Po sveti maši so

bili vsi gasilci povabljeni v Iško Loko na pogostitev in prijetno druženje.

Barbara Uršič

ŽUPNIJIV ZADNJEM MESECU

S cerkvenim pogrebom smo se poslovili od Marije Zgonc, ki je bila rojena 5.9.1923 v Strahomerju in je bivala na Ižanski cesti 48 v Ljubljani. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše, za Karitas, za cerkev v Mateni in v dober namen: nečakinja Štefka Dolinšek z družino, Stane Zgonc z družino, Marinka Smole z družino, Kramarjevi z Iga, družina Ambrož iz Matene, družina Ivanuš in Jakič s Kremenice, družina

Dolinšek iz Ljubljane, Tone Zgonc z družino, družina Zgonc Kremenica 3, družina Bambič, družina Zajc Trnovo, družina Pirc iz Borovnice.

Med Božje otroke so bili s svetim krstom na Igu sprejeti:

- Luka Kristan, sin Uroša Kristana in Nine Lešek, ki prebivajo na Igu,

- Marko Kumše, sin Andreja Kumšeta in Tadeje Majcen, ki bivajo na Hrenovi ulici 2 na Igu,

- Andraž Toni, sin Petra in Nine rojene Martinc, ki bivajo na Baniji 36 na Igu,

- Urban Dolinšek, sin Boštjana in Petre rojene Gale, ki bivajo na Gumnišču 20 na Pijavi Gorici.

Na Golem je bil krščen Žan Ponikvar, sin Alberta Ponikvarja in Tine Lovšin, ki bivajo na Golem 84.

Vse te otroke in njihove starše priporočamo v molitev. Naj po zakramentu krsta stopajo na pot zveličanih.

Na Igu smo obhajali slovesnost prvega svetega obhajila v nedeljo, 19. maja. Prvikrat je prejelo Jezusa 32 otrok iz 3. razreda veroučne šole. Na Golem pa je potekala slovesnost prvega svetega obhajila v nedeljo, 26. maja. Prvikrat je prejelo Jezusa 11 otrok iz 2. in 3. razreda. Bogu hvala zanje. Naj po otrocih pride Jezus ne le njim samim, ampak tudi za vse njihove domače. Lepo pripravljena slovesnost je spodbuda, da bi še večkrat radi prišli k sveti maši in na ta način sprejemali Jezusa v svoje življenje.

COR VERMELHA

Za moje telo so posekali drevo, mu vstavili barvno mino in me poimenovali »rdeča barvica«.

Kar nekaj časa sem v škatlici z drugimi mavričnimi barvicami ležala v trgovini Margala, dokler me ni kupila Špelina mama in tako sem začela z njo hoditi v šolo. Tam je bilo zelo pestro. Opazovala sem učence, ki so bili zbrani z Iga in okoliških vasi. Včasih so bili zelo zagreti za delo, spet drug dan jih je »nosila luna«, dajali hormoni, nagajivost, vedrost... in vedno, ko se je Špela zamislila in umirila, me je vzela v roko in narisala: mami rdeče ustnice, rdeče rože, rdeč ogenj, rdeče zvezke in rdeče avtomobile. Šilček je šilil moje noge, dokler me ni prirezal do polovice. Potem pa je Špela za letošnji advent slišala v cerkvi za zbira-

nje barvic. Izbrala je plastično škatlo in naložila vanjo preko sto barvic in mednje položila tudi mene. Potem so nas v župnišču otroci prešteli, zvezali z elastiko v šopke po 50 in poslali na pot. Pot je bila dolga cele tri mesece. Vozila sem se z ladjo, tovornjakom, avtomobilom in kolesom. Ko smo prispeli v Mozambik so nas prinesli v razred Dekliškega internata v Namašiju. Sestra Carolina je z zanimanjem odprla paket. Cel razred otrok z velikimi sijočimi očmi na črni podlagi je strmel v nas - 3716 barvic. V portugalsčini so vzklikali: »Quantas cores!« (beri: koliko barvic!)... Ko so prejeli šopke barvic, so nas visoko dvignili v zrak in se veselili risanja pri likovnem pouku. V črnih rokičah sem narisala: mami rdeče ustnice, rdeče rože, rdeč

ogenj, rdeče zvezke in rdeče avtomobile. Izvedela sem, da je salezijanka sestra Zvonka Mikec odpotovala v Slovenijo na operacijo in da je trenutno ni med nami. No, kmalu pa se je vse spremenilo. Po marčevskem hudem ciklonu Idai, ki je prizadel 1,8 milijona ljudi, je aprila prividjal še ciklon Kenneth, ki je terjal veliko življenj, povzročal poplave, plazove in uničeval hiše. Šola salezijank ni bila močno poškodovana in tako z otroki rišemo in barvamo naprej. Čeprav otroci v

Mozambiku ne vedo, kdo jim je poslal barvice, Špela ve, da je s tem, ko me je poslala na pot, naredila korak k dobremu in polepšala dni otrokom daleč na vzhodu Afrike. Morda pa me nekoč poišče...vsaj s prstom po zemljevidu.

Sedaj me otroci ne kličejo več »rdeča barvica« ampak »cor verme-lha«. Všeč mi je. Hvala Špela in vsem ostalim otrokom, ki ste nam namenili nov dom ob Indijskem oceanu.

Vlasta Merzel

ZAHVALA DOBROTNIKOM KARITAS

Ob pogrebu pokojne Marije Zgonc, so svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas Ig: Marinka Smole z družino z Iga ter družini Iva-nuš in Jakič s Kremenice.

Iskrena hvala tudi vsem dobrotnikom, ki podpirate naše delo in pomagata lajšati stiske ljudem.

Župnijska karitas Ig

PREDSTAVITEV PUBLIKACIJE NAŠ SKUPNI DOM – POVEZANOST MIGRACIJ IN RAZVOJA V SLOVENIJI

Slovenska karitas je v torek, 14. maja 2019, pripravila okroglo mizo za predstavitev publikacije NAŠ SKUPNI DOM, ki govori o povezanosti migracij in razvoja v Sloveniji. Publikacija je nastala v okviru projekta MIND-Migracije, Povezanost, Razvoj. Na svetu živi 70 milijonov ljudi brez varnega prostora, ki mu lahko rečejo DOM. Slovenska karitas je publikacijo pripravila v sodelovanju z Inštitutom RS za socialno varstvo, organizacijo Global Migration Policy Associates (GMPA), Caritas Europo in predstavniki vladnih služb, nevladnih organizacij ter verskih skupnosti v Sloveniji. Publikacija Naš skupni dom predstavlja zgodovinsko in trenutno stanje glede migracij v Sloveniji, osvetljuje glavne izzive priseljevanja in odseljevanja, izpostavlja dobre prakse v Sloveniji ter pogled Karitas na migracije in celostni človeški razvoj. Serija »Skupni dom« sestavlja 11 nacionalnih publikacij organizacij mreže Karitas. Njen namen je ozaveščati javnost o povezavah med trajnostnim razvojem in migracijami ter

o vlogi Evropske unije pri razvojnem sodelovanju. Evropska publikacija Skupni dom bo predstavljena novembra 2019 in bo vsebovala pregled ugotovitev in priporočil 11 nacionalnih publikacij. Cilj serije »Skupni dom« je spodbujanje bolj uravnotežene in na dokazih temelječe razprave o migracijah in razvoju, zlasti v času, ko so migracije postale pereče vprašanje v Evropi. S temi publikacijami želi mreža Karitas priznati pomemben prispevek migrantov k razvoju in blaginji naših družb ter spodbujati politike, ki prispevajo k celostnemu razvoju človeštva, spodbujati solidarnost in varovati človeško dostojanstvo v Evropi in po svetu.

Ana Podržaj, tajnica ŽK

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun Župnijske karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

ČARNA MAVRICA

Veroučenci iz vse Slovenije so skupaj s katehisti in katehistinjami v soboto,

1. junija ob 8.30 uri vabljeni na Rakovnik na otroški festival Črna mavrica, letos z geslom »Jezus mi daje moč«.

Na Čarni mavrici boste doživeli delavnice, veliko iger, čarodeja, frizerski kotiček, viteško vas in dvoboj vitezov Reda kraljevega orla, kiparjenje z motorno žago, cirkuško predstavo, konje, gasilce, petje in kviz, ki ga bo vodil Jure Sešek.

ČARNA MAVRICA

OTROŠKI FESTIVAL
OB SKLEPU VEROUČNEGA LETA

**JEZUS
MI DAJE
MOČ**

Illustracija: Božica Bregarica / Društvo

PROGRAM:

- 8.30:** zbiranje, pot doživetij
- 9.00–12.00:** delavnice
- 11.30:** viteška predstava
- 12.00:** kosilo iz popotne torbe, kotiček za kavo in sladolek za vse
- 12.30:** kviz (finale MKI), vodi Jure Sešek
- 14.00:** vesela sveta maša, ki jo bo daroval škof Franc Šuštar

Skupine naj se prijavijo do 25. maja na naslov:

www.rakovnik.si/carna-mavrica

Prispevek na obroka je 2 evra.

Sobota,
1. junija 2019,
v Ljubljani na Rakovniku

DELAVNICE:

- viteška vas in viteški dvoboj vitezov »Reda kraljevega orla«
- kiparjenje z motorno žago,
- cirkuška predstava Fuskabo,
- čarodej, gasilci, policija, konji,
- frizerski kotiček,
- skavti
- ... in še mnogo drugih delavnic.

SALEZIJANSKI
MLADINSKI
CENTR
RAKOVNIK

SKU

MAVRICA

Čarno mavrico bomo zaključili s sveto mašo ob 14. uri, ki jo bo daroval škof msgr. Franc Šuštar.

Vabljeni so osnovnošolci, veroučenci, skavti, ministranti, pevci sku-

paj s kateheti, spremljevalci in družinami.

Prijave in informacije:

www.rakovnik.si/carna-mavrica.

VRTNICE

V mesecu juniju bomo pri bogoslužju med tednom prebirali Vrtnice. To so razmišljanja na čast srcu Jezusovemu, kateremu je posvečen veselec mesec junij. In ob koncu meseca bomo obhajali tudi praznik Srca Jezusovega.

Letošnje vrtnice je pripravil pater Tomaž Podobnik DJ. Gre za prilagojeno in v Slovenščino prevedeno besedilo, ki ga je napisal pater Mateo Crawley – Boevey, redovnik iz kongregacije Jezusovega in Marijinega srca, po materi iz Peruja in po očetu

iz Anglije, ki je bil ves zasidran v milosti Parey le Moniala in so nastala z blagoslovom papeža Pija X. Zlasti je spodbujal družine, naj se posvetijo Jezusovemu srcu, in si povsod prizadeval za evharistično češčenje.

Vse to je spodbuda, da razmišljamo o Božji ljubezni do nas. To je Božje srce, ki bije za nas in med nami. To ni zastarela pobožnost, ampak je tolažba za sodobni čas, ki kar vpije po Ljubezni. In to Dobroto ram razdaja Božje srce.

žpk

DOGODKI PRED NAMI

- 26.5. – volitve v evropski parlament.
- 27.5. – god blaženega mučenca Lojzeta Grozdeta.

Prošnji dnevi s poljskimi mašami okoli Gospodovega vnebohoda:

- 27. do 31.5. – prošnji dnevi s poljskimi mašami:
- ponedeljek, 27.5., ob 17h v Lški, ob 18h na Kremenici in ob 19h na Igu poljska maša za Staje in Kot
- torek, 28.5., ob 7.30 procesija in

maša v Mateni, ob 18h na Dobravici in ob 19h na Igu poljska maša za Lško Loko.

- sreda, 29.5., ob 18h na Sarskem in ob 19h na Igu poljska maša za Ig.
- četrtek, 30.5., Gospodov vnebohod, ob 18h na Pijavi Gorici. Maši tudi ob 19h na Igu in ob 19.30 na Golem.
- petek, 31.5., ob 18h poljska maša v Lški vasi.
- poljska maša za Gornji Ig bo ob spomenu posvetitve cerkve, 25. 6., ob 18h.

Naj Gospodov blagoslov spremlja naše delo na polju in vrtovih.

- 31.5. – sklep šmarnic.
- 1.6. – čarna mavrica na Rakovniku. Več v dodatnem besedilu.
- 7.6. – prvi petek v mesecu juniju. Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer od 18.30 na Igu molitev pred Najsvetejšim in posvetitev Jezusovemu srcu.
- 8.6. – sobota po prvem petku. Zjutraj od 7.30 molitev premišljevalnega rožnega venca pred Najsvetejšim in posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
- 8.6. – dan pred godom Primoža in Felicijana bo v Iški maša ob 18h.
- 9.6. – sklep verouka in na Igu ob 10h otroška maša s podelitvijo nagrad za veroučence, ki so v tem veroučnem letu zbrali v liturgičnem zvezku več kot 40 listkov od obiska maš. **Liturgične zvezke je potrebno oddati svojim katehetom do 1. junija.**
- 20.6. – ZAPOVEDAN PRAZNIK

- svetega Rešnega Telesa in Krvi. Svete maše bodo na Golem ob 19.30, na Pijavi Gorici ob 18h ter na Igu zjutraj ob 8h in zvečer s procesijo ob 19h. Lepo vabljeni na procesijo gasilci, skavti in narodne noše, pritrkovalci, pevci, ministranti in vsi, ki želite blagoslov zase, za svoje družine in kraj ter za vso župnijo.
- 23.6. – procesija Rešnjega Telesa in Krvi na Golem z mašo ob 9.30.

PROCESIJA: Vabljeni, da s procesijo prosimo za blagoslov naših polj in dela, naših družin in vse župnije. Lepa procesija je takrat, ko nas veliko sodeluje in pomaga. Med procesijo ohranimo molitveno vzdušje. Ob goreči molitvi blagoslov ne bo izostal.

- 25.6. – državni praznik - dan državnosti. Izobesimo Slovensko zastavo.
- 28.6. – praznik Srca Jezusovega.
- 29.6. – praznik Petra in Pavla. V Ljubljani bodo posvečeni letošnji novomašniki. Morda bo prišel prav kateri od teh mladih novih duhovnikov tudi v našo župnijo. Zato: Novomašnik, bod pozdravljen!

MOLITEV PRED VOLITVAMI V EVROPSKI PARLAMENT, 26.5.2019

Bog naš Oče, Gospod zgodovine,
hvala ti za snovalce združene Evrope,
ki so po vojni prepoznali, da kličeš vse narode k spravi,
solidarnosti in miru.

Hvala Ti za vse, ki so se v totalitarnih časih
pogumno zavzemali za našo svobodo in dostojanstvo.

Prosimo Te, prebudi v nas duha odgovornosti,
da bomo za Evropski parlament izbrali predstavnike,
ki bodo zvesti tvoji Besedi,
spoštovali krščansko izročilo in se zavzemali za vrednote,
ki si nam jih zaupal.

Naj bo naša Evropa domovina spoštovanja družine,
človekovega življenja ter prostor odpuščanja, pravičnosti in miru.

Sv. Benedikt – prosi za nas.

Sv. Brigita Švedska – prosi za nas.

Sv. Katarina Sienska – prosi za nas.

Sv. Edith Stein – prosi za nas.

Sv. brata Ciril in Metod – prosita za nas.

Amen.

Uradne ure v župnijski pisarni bodo v počitniškem času
po vsaki sveti maši ali tudi po predhodnem dogovoru preko telefona.

KONTAKTI:

dhp Anton Košir 040 263 547

kaplan Simon Virant 031 412 652

župnik Janez Avsenik 040 789 435

župnijska pisarna 01 420 25 50

Župnija sv. Martina, Ig in Župnija sv. Marjete, Golo
Troštova 12, 1292 Ig, telefon 01/420 2550
zupnija.ig@rkc.si zupnija.golo@rkc.si
zupnija-ig.rkc.si zupnija-golo.rkc.si

